

עמ"ת 39397/03/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 39397-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
עוררים
נגד
משיבים
החלטה

כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל
פלוני (עציר)

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא (כב' השופטת אינספלד) מיום 18.3.20 על שחרור המשיב למעצר בית בשוב X.

העובדות הרלוונטיות -

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של אימים, תקיפת בן זוג וניסיון לתקיפת בן זוג.
2. עפ"י כתב האישום המשיב וגב' ת"ג (להלן: "המתלוננת") נשואים, מתגוררים ב-X ויש להם 2 ילדים משותפים.
בתאריך 16.2.20 בשעות הבוקר נתגלע ויכוח בין המשיב והמתלוננת על רקע חשדה שלקח מהארון 1200 ₪. המשיב כעס על המתלוננת, הכיה אותה במכות אגרופ בגבה וזרק לעברה כיסא פלסטיק שלא פגע בה. המשיב איים על המתלוננת ואמר "אנא אחזקק" ("אני אדקור אותך"). המתלוננת ברחת והתקשרה למשטרה.
3. בדיון בביהמ"ש קמא ביום 27.2 טען המשיב כי גרסת המתלוננת רעועה ולא ניתן לבסס עליה ראיות לכאורה. שיחת הטלפון של המתלוננת למשטרה הייתה רק בשעות הצהריים, מהלכה אין כל אזכור לעובדות המצוינות בכתב האישום, לרבות האיומים. בשיחה המתלוננת נשמעת רגועה. גם השכנה אליה כביכול ברחת המתלוננת מציינת בעדותה כי מצבה הנפשי של המתלוננת היה רגיל.
4. עוד טען המשיב כי שיחת המתלוננת עם המוקד אינה תואמת התרגום והתמליל; דוח הפעולה של השוטרים צמרת, אינו תואם סרטון מצלמת גוף - המתלוננת אומרת שהמשיב גנב לה כסף, ואז מספרת שזרק עליה כיסא פלסטיק שפגע בה בגב. המתלוננת שללה כל אלימות נוספת, או איום. בהודעה שעתיים לאחר מכן, טוענת המתלוננת שהכיסא לא פגע בה, ואז מספרת לראשונה שהמשיב הכה אותה באגרופים בגבה. אין סימני חבלה על גופה של המתלוננת. אין כל אזכור של אימים.

עוד עולה כי ביום האירוע המתלוננת פגשה את העו"ס המטפלת במשפחה, ולא סיפרה לה דבר על

אלימות או איומים, היא נפגעה ונעלבה ממילה שאמר לה המשיב "אחזק" שיש לה מס' משמעויות.

5. ביהמ"ש קמא קבע כי יש חולשה בנושא עבירת האיום אשר אינה מאיינת אותה, קיים קושי בייחוס מעשי המשיב על רקע שימוש בסמים שלא נחקר כדבעי, אולם קיימות ראיות לכאורה בעבירת התקיפה, וניסיון התקיפה. טענות המשיב דינן להתברר מסגרת ההליך העיקרי, וניתן לשקללם מסגרת חלופה מוצעת.

לאור האמור, הופנה המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

6. בתסקיר צוין כי המתלוננת סיפרה על יכוח שהתפתח בין הצדדים סביב קושי כלכלי, ומתוך כעס התלוננה עליו כדי שיפסיק שימוש בסמים, ולא בגלל שנהג כלפיה באלימות. הרושם כי המתלוננת חשה אמביוולנטיות ואשמה מעצם הגשת התלונה.

כמו כן, הרושם כי המשיב בעל דפוסי מחשבה נוקשים ועמדות מגדריות נוקשות כלפי תפקידי אישה וגבר, ומסגרת יחסיו עם המתלוננת התקשורת הבינאישית הסלימה לאחר שהחל לצרוך סמים. המשיב פועל ברכושנות כלפי בת זוגו וכאשר חש אובדן שליטה נוטה לפעול בתוקפנות ואלימות. הדינמיקה ביניהם מאופיינת בתלות יתר, חוסר נפרדות, רכושנות ושליטה. על כן, נקבע סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה בעתיד.

נבחנה אפשרות שחרור למעצר בבית אחותו של המשיב ב-X, והרושם שעלה מאביו ואחותו של המשיב כי הם משליכים את האחריות למצב על המתלוננת, מזערו סוגיית השימוש בסמים ויתקשו להציב גבולות. על כן, אין ביכולת החלופה המוצעת להפחית את הסיכון.

7. בדיון בביהמ"ש קמא מיום 18.3 טען המשיב לעוצמת ראיות מוחלטת.

ביהמ"ש קמא קבע, לאחר שמיעת המפקחים המוצעים (אביו ואחותו של המשיב), כי לעת זו על רקע התפשטות מ גפת הקורונה על ביהמ"ש לשקול לא רק בטחון הציבור מול זכות הנאשם לחרות, אלא גם בטחון הציבור במניעת ההתפשטות של הנגיף בבתי המעצר.

התרשמות ביהמ"ש קמא מאחות המשיב הייתה שונה משירות המבחן - האחות מבינה את עברו של המשיב ואת המצופה ממנה כמפקחת, אינה עובדת כעת ואינה נדרשת לטיפול בקטינים בביתה. פיקוח סימולטני של האב עם האחות יתן מענה לחששות המועלים בתסקיר, לרבות מקום החלופה. הדברים עולים בקנה אחד גם עם האלימות שיוחסה למשיב שאינה ברף הגבוה.

תמצית טענות העוררת -

8. ביהמ"ש אינו כבול להמלצת שירות המבחן, אולם הלכה היא כי ביהמ"ש יסטה מתסקיר שלילי בנימוקים מיוחדים, וכאלה אינם בנמצא במקרה דנן.

9. מהתסקיר עולה כי למשיב שני היבטים המקצינים את המסוכנות - תפיסותיו ביחס לעצמו ולמתלוננת, ושימוש בסמים.

מאפייני המשיב מצביעים כי לא ניתן ליתן בו אמון. מסוכנות המשיב נותרת בעינה, בין אם מדובר בהתנהגות מושרשת או לא.

10. ביהמ"ש קמא לא התייחס לעברו הפלילי של המשיב, אשר השתחרר ממאסר לפני זמן קצר בגין אלימות כלפי בן זוג.

11. החלופה אליה שוחרר המשיב נבחנה ע"י שירות המבחן. המפקחים אינם מודעים להתמכרות המשיב, בעיות בזוגיות ועברו הפלילי. גם פיקוח סימולטני אינו יכול לאיין מסוכנות המשיב, בשל מיקומה של החלופה - מקום מגורי המתלוננת.

תמצית טענות המשיב -

12. אין חיזוקים חיצוניים לעדות המתלוננת. המתלוננת מסרה לקצינת המבחן כי המשיב לא נהג כלפיה באלימות.

13. יש אפשרות להציע מפקחת נוספת, למרות שהחלטת ביהמ"ש קמא סבירה ומאוזנת.

דין -

14. מדוחות פעולה וסרטון מצלמת גוף עולה כי האירוע דווח למוקד בשעה 13:40, וניידת הגיע לביתם של המשיב והמתלוננת סמוך לשעה 18:00.

(בהערת אגב אציין כי כאשר ניידת מגיעה לטיפול בבעיית אלימות במשפחה למעלה מ- 4 שעות לאחר הדיווח, יש בכך ללמד על מראית פני המסוכנות אליבא המדינה)

15. בשיחה עם מוקד 100 דיווחה המתלוננת כי "ברחתי מהבית...מאתמול רבתי אתמול, היום רדף אחרי והיכה אותי... אבא שלו בחוץ"

המתלוננת דיווחה שבעלה הכה אותה והיא ברחה מהבית ומתחבאת מבעלה ואביו שנמצאים מחוץ לבית

16. בדוח הפעולה של רסר צמרת מצוין כי המתלוננת לא הייתה בבית. המשיב עוכב והוכנס לניידת, שכנה של המשפחה - י"ג, אמרה שלא ראתה את המתלוננת, והתבקשה להתקשר אליה ולמסור לה להגיע

הביתה. לאחר כ- 5 ד' הגיעה המתלוננת שתחילה מסרה שלא קרה כלום בינה לבין המשיב, ולאחר מכן כנסה אל הבית ומסרה שהמשיב הרביץ לה, גנב לה כסף, משתמש בסמים וזרק עליה כסא. המתלוננת סיפרה שזו לא הפעם הראשונה שהמשיב נוהג כלפיה באלימות, לא מעוניינת להתפנות למקלט לנשים מוכות או להגיע לתחנה ולהגיש תלונה. לאחר שיחה נוספת עם התלוננת הסכימה לגשת לתחנה.

17. תגובת המשיב עם מעצרו - "על מה לא עשיתי כלום"

18. סרטון מצלמת גוף של רסר צמרת -

מהלך מעצרו חוזר ושואל המשיב על מה הוא עצור, וכשנאמר לו תקיפה, שואל "איזו תקיפה"

המתלוננת נראית מגיעה הביתה, רגועה, לא מעוניינת תחילה לענות לשאלות השוטר, וכשנשאלה מה קרה השיבה "כלום"

כשנכנסו הביתה טענה "אני לא התקשרתי, בטעות אולי", ובהמשך סיפרה שהמשיב משתמש בסמים, וגנב ממנה כסף. דיברה בשקט מחשש שמשפחת המשיב תשמע.

סיפרה שהמשיב זרק עליה כיסא, שפגע בגבה, אין לה סימנים בגב. סירבה ששוטרת תגיע ותבדוק סימני חבלה על גופה.

נשאלה אם המשיב הרביץ לה, וענתה כן, מה הוא עשה - זרק עלי כיסא

"חוץ מזה מכות סטירות? לא"

נשאלה שוב לקראת הסוף, האם חוץ מהכיסא עשה המשיב דבר נוסף "חנק אותך, הרביץ לך?" **השיבה - "לא, רק זה"**

הודעות -

19. בחקירתה הראשונה ביום האירוע בשעה 20:15, כשעתיים לאחר גרסתה הראשונה כאמור בביתה, סיפרה המתלוננת כי אתמול חזרה עם הילדים מהוריה הביתה וגילתה שכסף שהחביאה בארון נעלם. שאלה את המשיב איפה הכסף והוא לא ענה לה. היום לאחר ששמה את הילדים במוסדות החינוך חזרה הביתה, בדקה וראתה שחסר לה 1100 ₪. טענה שהמשיב לא עובד ורק משתמש בסמים כל היום. שאלה את המשיב שוב ושוב איפה הכסף, הוא התעצבן, זרק עליה כיסא מפלסטיק שלא פגע בה. צעק עליה ללכת מפה, ונתן לה אגרופים בגב. ברחו החוצה, והתקשרה למשטרה.

חוקרת לא מבחינה בסימני חבלה על גופה של המתלוננת.

"מאז שהשתחרר רק היום איום עליי והרביץ לי"

כשנשאלה מה איום עליה השיבה "יעני קילל אותי, ניסה לזרוק עליי כיסא ואמר לי לצאת מהבית. זה האיום"

כשיצאה לא התחבאה, פשוט הייתה בחוץ חיכתה לשוטרים

חיכתה בחוץ שעתיים, כשלא הגיעה המשטרה חזרה לבית. המשיב היה שם ולא דיבר איתה. הביאה את הילדים, הכינה להם לאכול, והלכה איתם להורים שלה

לא ידעה להבהיר מדוע אמרה במוקד שהיא מתחבאת מבעלה ואביו "אולי לא הבינו אותי"

סיפרה שהייתה היום אצל עו"ס וסיפרה לה על הכסף. עו"ס הגיעה אליהם הביתה, אבל המשיב מסרב לשתף פעולה עם טיפול ברווחה, "אפילו שלום הוא לא אמר לה. הוא לא רוצה לדבר איתה"

בסוף החקירה ציינה כי מפחדת מהמשיב שמאיים עליה.

בחקירה שנייה ביום 18.2 כשנשאלה על השימוש בסמים של המשיב, אמרה "אני חושבת שכן, כי מי שגונב לך את הכסף אז הוא משתמש בסמים וגם היה לו תיק על סמים"

לטענתה יודעת שהמשיב מעשן בשירותים, היא מריחה

סיפרה שהייתה אצל עו"ס סיפרה לה על הכסף שנגנב לה, ושהמשיב צועק עליה ואיים לדקור אותה (עשתה סימן של יד שמונפת לעבר הבטן)

"איזה מילה הוא אמר לך שהוא ידקור אותך?"

אנא אחזקק

למה נעלבתי מהמילה הזאת?

לא נעלבתי, אלא פחדתי שהוא יעשה לי משהו, אני חיה בגלל הילדים שלי"

אמרה שהמשיב איום עליה בבוקר אחרי שדיברה איתו על הכסף שגנב

20. עו"ס נעימה מלחם סיפרה שביום האירוע בשעה 8:20 הגיעה אליה המתלוננת, היא הייתה נסערת ואמרה שנגנב ממנה 1200 ₪, סיפרה על קשיים כלכליים והמקור לבעיה הוא המשיב. חושדת שהוא גנב לה את הכסף, ומשתמש בסמים. בסיום הפגישה יצאה עם המתלוננת ועו"ס נוסף לביקור בית. המתלוננת קראה גם לאביו של המשיב. האבא הגיע והם שוחחו עמו בסלון, והמתלוננת הלכה להעיר את המשיב. המשיב לא הצטרף לפגישה.

האבא סיפר שהוא חושד שהמשיב משתמש בסמים, והוא אמר שידבר עם ילדיו שישוחחו עם המשיב וישכנעו אותו להגיע לרווחה. הביקור הסתיים בערך ב 10.

עמוד 5

המתלוננת לא דיווחה על אלימות. **סיפרה שהמשיב אמר לה מילה לא יפה "אחזקק" והיא נעלבה.** התרגום לעברית הוא "חורים", אפשר לפרש את המילה במס' מובנים - "לדקור אותך, או להרביץ במשמעות של איום", אבל המתלוננת לא אמרה לה למה היא נפגעה מהמילה.

בגיליון טיפול של עו"ס מצוין "מפגש עם ת"ג - הגיעה למשרד ללא תיאום, הייתה לחוצה ועם סערת רגשות, שתפה בקשיים משפחתיים, חובות כספיים, עשתה הסדר של 2000 ₪ לדבריה מתמודדת עם חובות שנוצרו על ידי בן הזוג. לדבריה, שתפה שהיה מקרה חדש שנגנב ממנה מהבית סכום כסף וחושדת בבן הזוג.."

עוד צוין כי ביום האירוע היה ביקור בית במטרה לרתום את המשיב לטיפול, אולם לא פגשו אותו.

21. אביו של המשיב סיפר שביום האירוע המתלוננת אמרה לו שהלך לה 600 ₪ מהבית, שרק המשיב יכול היה לקחת את הכסף. הוא שוחח על כך עם המשיב, והוא הכחיש.

המתלוננת אמרה למשיב שאם לא יתן לה 600 שח היא תפנה למשטרה ותחיה על חשבונו מביטוח לאומי. האב אמר לה שבערב הוא ישלם לה, ונגמר העניין. המתלוננת הלכה לשכנה, והתקשרה מהנייד שלה למשטרה, כששאל אותה למה, היא אמרה שרוצה שהמשיב יכנס לכלא והיא תחיה על חשבונו.

מהלך האירוע הוא היה מחוץ לבית.

"מחומר תיק החקירה עולה כי אתה היית נוכח בעת הגעת העו"ס לאחר האירוע אלימות בין ת"ג למשיב?"

כן אני הייתי נוכח, סגרנו שאני אקח אותו אחה"צ לבדיקה לרופאים שיבדקו אם הוא חולה נרקומן...

למה שתחשוב שהוא לוקח סמים?

בן אדם ישן כל הזמן ונמצא במיטה כל היום ולא עושה כלום..."

22. מ"ג, שכנה ממנה ביקשה המתלוננת את הנייד על מנת להתקשר למשטרה, סיפרה שביום אירוע, המתלוננת הגיעה ואמרה שאין לה סוללה וביקשה לעשות שיחת טלפון. נתנה לה את הטלפון. לא שמעה את תוכן השיחה.

המצב של המתלוננת היה רגיל, לא סיפרה לה כלום

23. המשיב הכחיש בחקירותיו גרסת המתלוננת, טען שביקשה שילך עמה להוריה, הוא לא רצה. הלכה אליהם בסביבות 15-16. המתלוננת לא שאלה אותו על כסף, לא זרק כיסא.

השתמש בעבר בסמים והפסיק כשהיה בכלא.

הכרעה -

24. ממארג הראיות והעדויות, עולים קשיים ראייתיים לא מבוטלים בגרסת המשיבה, הן לעניין התקיפה והן לעניין האיום, ואפרט -

א. לכאורה עולה כי בין בני הזוג התגלע ויכוח לעניין כסף שהחביאה המתלוננת בשעות הבוקר.

המתלוננת הגיעה למשרדה של עו"ס כבר בשעה 8:20 בבוקר, כשהיא נסערת ולחוצה, וסיפרה לה על חשדותיה כי המשיב משתמש בסמים וגנב את כספה. **אין כל אזכור על אלימות או איומים.**

המתלוננת סיפרה כי נפגעה ונעלבה ממילה שאמר לה המשיב "אחזקק", אשר יש לה מס' משמעויות. המתלוננת לא טענה לאיום, או לפחד מהמשיב.

הדברים גם לא עלו מהלך ביקור בית, שערכו שני עו"ס עם המתלוננת ואביו של המשיב, עוד באותו הבוקר.

ב. חרף העובדה שהאירוע התרחש בשעות הבוקר, שיחה למוקד 100 נערכה בשעה 13:40, מהלכה טענה המתלוננת כי המשיב רדף אחריה, הרביץ לה, והיא מתחבאת מחוץ לביתה מפני המשיב ואביו.

מנגד, מהלך חקירותיה, טענה המתלוננת כי לא התחבאה, המשיב לא רדף אחריה, היא פשוט המתינה בחוץ למשטרה, ומשלא הגיעה, **נכנסה חזרה הביתה, בישלה לילדים, הביאה אותם ממוסדות החינוך, הכינה להם אוכל**, והלכה עמם לבית הוריה. אליבא המתלוננת, כנראה לא הובנה נכון בשיחה עם המוקד.

המשיב סיפר כי סמוך לשעה 15-16 הלכה המתלוננת עם הילדים לבית הוריה.

ג. בסרטון מצלמת גוף, נראית המתלוננת רגועה, תחילה אף סירבה לענות על שאלות, טענה שלא קרה כלום, והיא לא התקשרה למשטרה, כנראה בטעות.

בהמשך חזרה וטענה המתלוננת כי המשיב זרק עליה כסא שפגע בגבה, אבל אין סימני חבלה על גופה.

בחקירתה לעומת זאת, שעתיים בלבד לאחר מכן, שינתה המתלוננת גרסתה וטענה כי המשיב זרק עליה כיסא שלא פגע בה, והכה אותה באגרופים בגבה.

החוקרת מציינת כי לא נראים סימני חבלה על גופה.

ד. בחקירה ראשונה נשאלה המתלוננת מפורשות לעניין האיום הנטען, והשיבה "יעני קילל אותי... זה האיום"

לעומת זאת בחקירה שנייה טענה שהמשיב איים לדקור אותה ואמר לה "אנא אחזקק", והיא מפחדת. בניגוד לדבריה בפני העו"ס כי נפגעה ונעלבה מהמילה.

25. כידוע, על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר, וככל שהמסקנה היא כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, תגדל הנכונות לשחרור לחלופת מעצר

"...קיימת מקבילית כוחות בין עוצמתה של עילת המעצר לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר...ודוק: יש להבחין בין עוצמתה של עילת המעצר במקבילית הכוחות לבין עוצמתן של הראיות לכאורה במקבילית הכוחות...וכאשר בעוצמת הראיות עסקינן, הרי ש"ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר...אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר" (בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל 26.10.15) (הדגשות אינן במקור)

ראה לעניין זה גם - מת 69731-05-19 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו עסב מיום 23.12.19;

בש"פ 502/18 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה 31.1.18; בש"פ 6695/14 גריב נ' מדינת ישראל 12.10.2014; בש"פ 5163/19 אבו זניד נ' מדינת ישראל 7.8.19.

27. מהמקובץ לעיל, נראה כי ישנה חולשה ניכרת במארג הראיות לכאורה בעבירות המיוחסות למשיב, וזאת מעבר לעובדה כי האלימות שיוחסה למשיב הינה ברף הנמוך. אמנם, עצמת העילה אינה מבוטלת, וזו הסיבה להתלבטות והתחבטות בתיק, אך נוכח היקף החולשה- איני רואה הצדקה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא, חרף הקושי במיקום החלופה; לא יהיו חלונות עד גמר הליך השמיעה בתיק.

28. בכל הנוגע לטענות העוררת לענין אביו של המשיב כמפקח, הרי שהוצעה הוספת מפקחת.

ביהמ"ש קמא ישמע המפקחת הנוספת המוצעת ויכריע בעניין.

ניתנה היום, כ"ז אדר תש"פ, 23 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.